

FÜGGELÉK*

ELŐSZÓ

A FIATALOK SEBEZHETŐSÉGE

A hazai ifjúságkutatások alapján megállapítható, hogy a magyar fiatalok az ezredforduló végére, különösen a kilencvenes években felgyorsult társadalmi átalakulás következtében ugyanolyan helyzetbe kerültek, mint az EU országok fiataljai. Másképpen fogalmazva az ezredforduló után a magyar fiatalokat ugyanazok a kihívások érik, mint Nyugat-Európa fiataljait. Mit jelent ez?

A magyar és a nyugat-európai fiatalok helyzetének hasonlósága nemcsak az oktatási rendszerben, a fiatalok munkaerő-piaci helyzetében, de a fiatalok szabadidő-tevékenységének megváltozásában is kifejezésre jutnak. Ezek a változások különösen aktuálissá teszik az Európa Tanács ifjúsági szakkutatói által készített *Vulnerable Youth* című kutatási jelentést, amely három területen vizsgálja a fiatalok helyzetét: az oktatási rendszer, a munkaerőpiac, valamint a szabadidő területein tárja fel azokat az esélyeket és veszélyeket, amelyek a magyar fiatalok életében is igen fontos szerepet fognak játszani.

A kutatás megállapítja, hogy mind a három területen alapvető változások figyelhetők meg a kilencvenes években, és ezek a változások egyre komolyabb kihívást jelentenek a jövőben. A tanulmány megállapítja, hogy az oktatási rendszer átalakulásában lezárult egy folyamat, amely során egyre szélesebb réteg kerül be az oktatási rendszerbe, mind középfokon, mind felsőfokon, továbbá azt is, hogy ez a folyamat – ezt a magyarországi kutatások is alátámasztják – Magyarországra és még három közép-európai országra (Lengyelországra, Csehországra és Szlovákiára) is érvényes. Ez a folyamat azonban új esélyegyenlőtlenséget és új veszélyeket rejt a fiatalok számára.

Az egyik probléma – a szerzők szerint – a kimaradók helyzete – mind a középfokú, mind a felsőoktatási rendszerben –, a másik pedig, hogy felerősödtek azok a szelekciós folyamatok, amelyek bizonyos társadalmi, etnikai csoportokat kizárnak az oktatási rendszerből, illetve még hátrányosabb helyzetbe hoznak. Ilyen társadalmi csoportok a szegények, az iskolázatlan háttérű és a különböző etnikai csoportokhoz tartozó fiatalok. A magyarországi vizsgálatok alátámasztják ezt az állítást, s az figyelhető meg, hogy a szegények, a hátrányos helyzetű régiókban lakók, az etnikai csoportok – ezen belül főként a romák – hátrányos helyzetbe kerültek a kilencvenes évek átalakulása so-

¹⁷ A Függelékben közölt mű magyarul: *Andy Furlong – Barbara Stalder – Anthony Azzopardi: Sebezhető Ifjúság. Sebezhetőség az oktatásban, a munkavállalásban és a szabadidőben Európában Belvedere Meridionale, 2003*

rán. De nem csak társadalmi és strukturális jellegű veszélyek leselkednek a fiatalokra, hanem egyéni jellegűek is, azaz a személyi, individuális problémák is fokozódnak mind az elit, mind a hátrányos helyzetű fiatalok körében. Ez összefügg azzal, hogy a kilencvenes évekre beteljesedett az az individualizációs folyamat, amely a fiatalokat egyre korábbi önállósodásra kényszeríti mind személyi, mind anyagi vonatkozásban. Összefügg azzal is, hogy az oktatási rendszer kiterjedésével az iskolai diplomák inflálódtak, és ez egy fokozott versenyt és stresszhelyzetet jelent a fiatalok számára.

Az oktatási rendszerben megjelenő veszélyek a munkaerőpiacon fokozottan érvényesülnek. Ez azt jelenti, hogy nem csökken azoknak a fiataloknak az aránya a nyugat-európai országokban, és ennek megfelelően Magyarországon sem – a fiatalkori munkanélküliség csökkenése ellenére sem –, akiknek a társadalmi integrációja komoly akadályokba ütközik. Vagyis a munkaerőpiacon még inkább érvényesülnek az oktatási rendszerben megjelenő szelekciós folyamatok, tehát egyre inkább kizáródnak a munkaerő-piacról a szegények, az iskolázatlanok, az egészségügyi problémákkal küzdők, illetve az etnikai csoportokhoz tartozók. Ez két veszélyt hordoz magában: az egyik az, hogy ezek a fiatalok a sűrű és a fekete gazdaságba való integrálódás révén tudnak anyagi javakhoz jutni, másrészt pedig létrejön a fiatalokból egy olyan tartósan munkanélküli csoport, amely igen komoly veszélyt rejt a társadalom számára, mint például az ifjúsági bűnözés fokozott növekedése. A munkaerő-piacon új veszélyek és esélykülönbségek is megfigyelhetők, ezek közül talán az egyik legfontosabb a nemek közötti esélykülönbségek erősödése a munkaerő-piacon, a másik pedig a diplomás fiatalok munkaerőpiacon való elhelyezkedésének problémái. Az egyre kiélezettebb versenyhelyzet nem csak a strukturális, de a személyi problémákat is növeli a fiatalok életében.

A legutóbbi idők egyik legfontosabb változása, amely a nyugat-európai országokban – és Magyarországon is – megfigyelhető: a szabadidő szerepének növekedése három területen hord veszélyeket. Egyrészt az iskolából a munkába való átmenetben igen fontossá vált a szabadidő szerepe, ezért megfigyelhető egy ellentmondás: az iskolai idő meghosszabbodásával egy időben a fiatalok egyre korábban (már középiskolás, de különösen egyetemista korban) kerülnek kapcsolatba a munkával. Ez a folyamat már középiskolás korban felerősíti azokat az elvárásokat a fiatalok felé, amelyekkel a későbbiekben a munkaerő-piacon is találkozni fognak, és felerősíti a strukturális egyenlőtlenségeket és különbségeket, illetve a fiatalok személyes problémáit. A szabadidő ez által igen fontos részévé válik a fiatalok jövőbeli karrierjének alakulása szempontjából, és mind a nyugat-európai, mind a magyarországi vizsgálatok azt mutatják, hogy nem az iskolában, hanem a szabadidő-tevékenységben jelennek meg mindazok a szocializációs folyamatok, amelyek a nemek közötti különbségeket felerősítik. Másodsorban számolni kell azzal, hogy a szabadidő-tevékenység a fiatalok körében egy elég korán kialakult önálló fogyasztási státuszt követel meg, amelynek következménye, hogy a társadalomban meglévő gazdasági egyenlőtlenségek révén már a szabadidő-tevékenységben is jelentősen differenciálódnak a fiatalok. És végül, a szabadidő-tevékenységnek a piacfüggő átalakulása azt is jelenti, hogy a fiatalok egyre ko-

rábban folytatják mindazokat az intenzív szabadidő-tevékenységeket, mint a felnőttek, és ez igen komoly veszélyeket jelent számukra (dohányzás, alkoholfogyasztás, droghasználat).

Az európai trendek figyelembe vételével ki kell emelnünk, hogy a magyar fiatalok új korszakba, az iskolai ifjúsági korszakba léptek, amely az oktatási rendszer expanziójával jár, amellyel egy időben növekszik az iskolai verseny, az ifjúsági életszakasz kitolódik, megváltozik a fiatalok szocializációs környezete és az európai trendekhez hasonlóan növekszik a fiatalok sebezhetősége, veszélyeztetettsége.

A továbbtanulásért folyó verseny egyszerre jelent egyre komolyabb anyagi és gazdasági beruházást a szülők számára, ugyanis minél tovább akarnak tanulni a fiatalok, annál inkább növekszik a gazdasági beruházás mértéke. Ugyanakkor a fiataloknak saját maguknak is egyre többet kell tenni azért, hogy ebben a versenyben fennmaradjanak (növekszik a tanulók munkavállalása már a középiskolás korban is, és igen nagy mértékben növekszik a felsőfokú intézményekbe járók körében). Beruházást jelent az iskolán kívüli tanulás is (még az elit középiskolák tanulói is a nyelvtudást, a számítógépes ismereteket, az egyetemi felvételre való felkészülést iskolán kívüli tanúlással szerzik meg). A továbbtanulásért folyó verseny és az élettervezésnek ez a megváltozósa osztály-hovatartozástól függően eltérően alakul. Már az iskolai versenyben megfigyelhető bizonyos társadalmi csoportok gyerekeinek a leszakadása az alacsony státuszú, falusi, stb. fiatalok esetében, potenciálisan már nagyon korán kialakul azon fiatalok csoportja, akik nagyon kis eséllyel integrálódhatnak a társadalomba, s így létrejön a társadalom alatti osztály reprodukciója.

Az iskolai korszakba lépés, a közoktatás és a felsőoktatás expanziója a származási és területi (regionális) egyenlőtlenségek körülményei között ment végbe. Az előrelépés az iskolai hierarchián mind a jelenleg tanulók, mind a már iskolai éveket befejezők körében szoros összefüggést mutat mind az apa, mind az anya iskolázottságával, és márkánssá váltak a területi, regionális különbségek is. A fiatalok közel tíz százaléka az általános iskola szintjén megrekedt és az iskolából lemorzsolódott, ők a magyar fiatalok alsó és reménytelenül leszakadt rétegét képezi. E fiatalok körében halmozódnak a származási hátrányok a területi hátrányokkal, illetve területileg is egyre inkább koncentrálódnak. Azok, akik általános iskolát végeznek vagy kimaradnak az általános iskolából, szakmunkásképzőből és szakközépből illetve gimnáziumból, a legnagyobb eséllyel válnak munkanélkülivé. A piaci rendszer kialakulása, az osztályrendszer átalakulása, amely a szociális és oktatási intézmények „piacosításával” is jár, azaz az állami intézményrendszer romlása ezen réteg újratermelődését még tovább erősíti.

A fiatalok munkába állása időben kitolódik, ami két ok miatt történhet. Az egyik a munkanélküliség következtében, másfelől pedig növekszik azoknak a fiataloknak a száma, akik megszakítva főiskolai és egyetemi tanulmányaikat állnak munkába, illetve a tanulás mellett vállalnak munkát. A kilencvenes években növekedtek ugyan az iskolázott fiatalok karrierlehetőségei, de megszűnt a munkába állásnak a korábbi időszakra jellemző biztonságos útja. A szakmunkásképzőt vagy szakközépiskolát

végzetek körében is felvetődik a munka elvesztésének lehetősége, melyet kétféleképpen próbálnak kompenzálni: továbbtanulással, különböző tanfolyamok elvégzésével, illetve a szürke vagy fekete gazdaságba való bekapcsolódással. Ezek a folyamatok azt eredményezték, hogy a munkába állás a próbálkozások számának növekedésével jár együtt, a megfelelő munkahely megtalálása – különösen a vidéki városokban, falvakban – igen nehéz részint a munkahelyek szűk választéka következtében, részint pedig az alacsony bérek miatt, vagy pedig a munka jellege miatt kénytelenek sokszor gyakori változtatásokra. Mindez fokozott kockázattal, rizikóval is jár. Új tendencia, hogy a munkahelyi elvárások növekedése erőteljesen behatol a fiatalok magánszférájába. Ez alatt azt értjük, hogy nő a családalapítás vagy a gyerekvállalás során a munkahely elvesztésének kockázata – különösen a nők esetében – és a jól fizető és nagy karriert kínáló magáncégeknél, multinacionális vállalatoknál. Az állandó munka megtalálását nehezíti, hogy növekedett a fiatal munkaerő kiszolgáltatottsága. Ez nemcsak a magán, de szinte permanensen érvényes az állami, költségvetési szférában is. A munkaerő-piacon különösen kiszolgáltatottak az alacsonyan iskolázott, hátrányos helyzetű fiatalok. Fokozza a kiszolgáltatottságot és az ebből adódó veszélyeket, hogy ez igen gyakran kapcsolódik össze etnikai hovatartozással, etnikai diszkriminációval (roma fiatalok).

A szocializációs feltételek megváltozása, a piaci rendszer kiépülése, az új oktatási rendszer kialakulása, az iskolai idő megnövekedése, csökken a család, az iskola szerepe a fiatalok szocializációjában és növekszik a média és a fogyasztói ipar befolyása. Ez összefügg azzal, hogy az ifjúsági életszakaszban az iskolai idő meghosszabbodásával átalakul a fiatalok szabadidő-tevékenysége, amelyben egyre nagyobb szerepet játszik a piaci alapokon kiépülő szabadidőipar. A szabadidő-tevékenységeknek az olyan formáira fontos utalni, mint az önálló szórakozás vagy utazás, szexuális tapasztalat egyre korábbra helyeződése, amit egyes szakirodalmak a gyermekkor elvesztésének is hívnak. (Vannak tevékenységek, amelyek 15, sőt 14-13 éves korra kerülnek.) Ezek a változások felértékeltek a kortárs csoportok szerepét, de a fiatalok körében a magas kultúrához inkább kapcsolódó alternatív kulturális minták háttérbe szorultak. Ugyanakkor egyre inkább előtérbe kerültek a fogyasztói kultúra mintái. Az átalakulás során felvetődő problémák, amelyek igen gyakran felerősítették az etnikai előítéleteket, növelték a fiatalok körében az agresszív kulturális minták szerepét (pl. skinheadek).

A fiatalokat érintő kihívások és a növekvő kockázatok, a fokozódó verseny és a korai önállósodás jelentősen megnöveli a fiatalok veszélyeztetettségét (alkohol, dohányzás, drogfogyasztás, stb.). Ez összefügg azzal, hogy a normál (hagyományos) ifjúsági biográfia tehát a fiatalok kis hányadára, azon belül is a középiskolai végzettségű falusi nőkre jellemző. A magyar 15-29 éves fiatalokra is érvényes azonban, hogy „a kockázat valójában már nem csak a kevésbé képzettek körében jelenik meg, hanem a kulturálisan privilegizált csoportoknál is megtalálható, habár ők más cselekvési stratégiákat dolgoznak ki.” Ezt jól mutatták azok a klasztercsoportok, amelyekben a drog kipróbálása az egytizedtől akár a csoport tagjainak felére is kiterjedt. Az egyik domináns csoportot ezekben a klaszterekben a főiskolás és egyetemi hallgató nők képezték, akiknek

biográfiájára a normál életrajttól való eltérés volt a jellemző: a korai kiszakadás a szülői házból, a késői élettársi kapcsolat, az egyetem melletti munkavállalás és a huszoneves kor második felében egyre markánsabban kirajzolódó magányosság. Megállapíthatjuk, hogy a felsőoktatás expanziójával és a fiatalok továbbtanulási esélyeinek növekedésével egyidőben növekszik a fiatalok, ezen belül a nők sebezhetősége.

A Sebezhető ifjúság című kötet rávilágít arra is, amely a hazai tanulmányokból is kiderül, hogy az oktatási rendszer átalakulása nem ad megfelelő választ az iskolai ifjúsági korszak kihívásaira. Az oktatási rendszer elitközpontúsága nem megkönnyíti, hanem megnehezíti az iskolai ifjúsági korszakba való átlépést. A jelenlegi oktatási rendszer éppen a válság és stagnáló övezetekben szelektál és diszkriminál erőteljesen mind hazánkban, mind Európában, ezáltal nem csökkenti, hanem növeli a származási, területi egyenlőtlenségeket, növeli és nem csökkenti a generációs szakadékokat a nemzedékek között és a fiatal nemzedéken belül, és végképpen válasz nélkül hagyja az iskolai ifjúsági korszakban a fiatalok veszélyeztetettségét, közönyös a fiatalok sebezhetőségével szemben. Azt is hangsúlyoznunk kell, hogy ennek Kelet-Európában nem a piaci rendszer kiépülése, hanem éppen kiépülésének megkésettisége az oka.

Gábor Kálmán